

els
llibres
d'Isabel

Isabel-Clara
Simó

Selecció i introducció
d'Aina Garcia-Carbó

**El desig
és foc
i és gel**
Antologia
poètica

TÀNDEM

Joiés de paper

1
JO NO CONEC

Jo no conec l'essència de la vida;
no en sé el perquè ni el com.
Guarda la meua ànima el dolor
de la recerca infructuosa.
I no és fatiga, sinó la derrota
de no trobar encara la resposta.

Inútilment consumint anys i vida,
vaig creure que tenia
la raó i el camí.
Avui sé que no hi ha
ni camí ni resposta.

I quan vaig preguntar
per què els homes sofreixen,
quina és la llibertat que ens han promés,
sols vaig trobar preguntes i silencis.

(Poetes universitaris valencians, 1962)

2
ENCARA VISC

He afincat els genolls sobre la terra
i he cridat follament una paraula.
Pedra a pedra, he desfet l'edifici
meu,
només ruïnes ja.
Amb les dents vaig esgarrar la vida,
i no vaig trobar llàgrimes.
Colpejaré les pedres
i oblidaré el nom més sant:
el de Déu.
I moriré amb el dia
i naixeré amb el sol.

I encara visc, Senyor.
Encara visc!

(Poetes universitaris valencians, 1962)

CADA MATÍ

Cada matí
es posa una coloma
en la meua finestra.
La coloma neteja
el seu bec rosa
cada matí
sobre la meua roba.

Després, al vespre,
quan el sol es dessagna
entre núvols encesos,
la coloma
lentament va morint
amb la foscor que arriba.

I el falcó de la nit
colpeja, negre,
en la meua finestra.

(Poetes universitaris valencians, 1962)

–**A**mor, em vols besar? Ell es va girar d’esquena.
–Vols que et bese jo, amor meu? Ell es va arronsar de muscles.
Fent aquest joc, però, tots dos somreien.

La dona era banyuda, geperuda, peülluda,
peluda, dentuda, garfiüda, nerviüda:
era una bèstia.
Ell tenia la gentil bellesa
del «David» de Donatello.
i la volia.

(*ABCdari*, 1995)

Corca el cor, crema el cervell:
la contradicció.
La *contra*, passejant, ensopegà amb el *baix*:
un *contra*baix.
La *dicció*, excitada, procreava amb el *nariu*
–que sempre es furga el nas–:
un diccionariu.

El *contra*baix té, a dins,
totes les músiques del món;
el diccionari, les paraules, ordenades.
I, d'amagat, tots dos pintaven,
amb ull despert, amb ànim crític.

(*ABCdari*, 1995)

Escrit en una paret
del carrer Diputació, de Barcelona:
«Només volia dir-t'ho ♥».
Només? Molt més, moltíssim; tot, si pot ser.
Volia? Vull, voldré, voldria, i, sobretot, volem.
Dir? I tocar-acariciar-besar-abraçar...
T'ho? Al món sencer: una carta en la paret.

Tenia tres amants
i els enganyava als tres.
Un era digne,
l'altre era destre,
el tercer, docte.
Els tres, ornats
amb les banyes d'un mediocre.

(*ABCdari*, 1995)

7
G

Goita el gripau groc que tenia gonorrea.
Goita el gos galdós que podia galivar.
Goita el gall gallec que era gallard.
Goita el gat gandul que estava guenyo.
Goita el guillot gros que sempre gruny.

Quants animalons hi ha al món?
-preguntava Sant Francesc
al rodamon-.

Quantes flors creixen al maig?
-les comptava el botànic
com un boig-.

(ABCdari, 1995)

**Incòmodes, els soldats formen;
indiferents, els soldats marxen;
impacients, els soldats guarden;
inquiets, els soldats saluden.**

Pregava pel fill
que era a la guerra.
Escrivia al fill
que estava malferit.
Escopia en el pasquí
on les autoritats
enumeraven les baixes
dallades pel destí.

(ABCdari, 1995)

Jugant, jugant, va trencar el gerro.
Xalant, xalant, va oblidar els deures.
Badant, badant, va perdre els cèntims.
Xiulant, xiulant, va irritar el pare.

Al vespre, pare i fill juguen al pòquer.
-Pare, em fa mal endins si em pegues.
-Més mal em fa a mi pegar-te.
-Doncs, si vols, et pegue jo,
i tindrè més mal encara.
-Vols que ens ho juguem a cartes?
El pare barreja, escapça i trau un Rei.
La carta del xiquet era una **J**...

(*ABCdari*, 1995)

Kant i Plató, Wagner,
Velázquez, Bach i Rossini,
el Tintoretto, Einstein, Picasso,
Llull i Ausiàs March,
Shakespeare i Dante
Beethoven, Rilke...

Presoners de Dachau,
d'Auschwitz, Mauthausen,
de Buchenwald...
Perseguits, ofegats,
colpejats, liquidats,
foradats, disparats.
Assassinats.
Executats pel Kügel Erlass,
el decret-bala que en deien «**K**».

(*ABCdari*, 1995)